

Nº 44

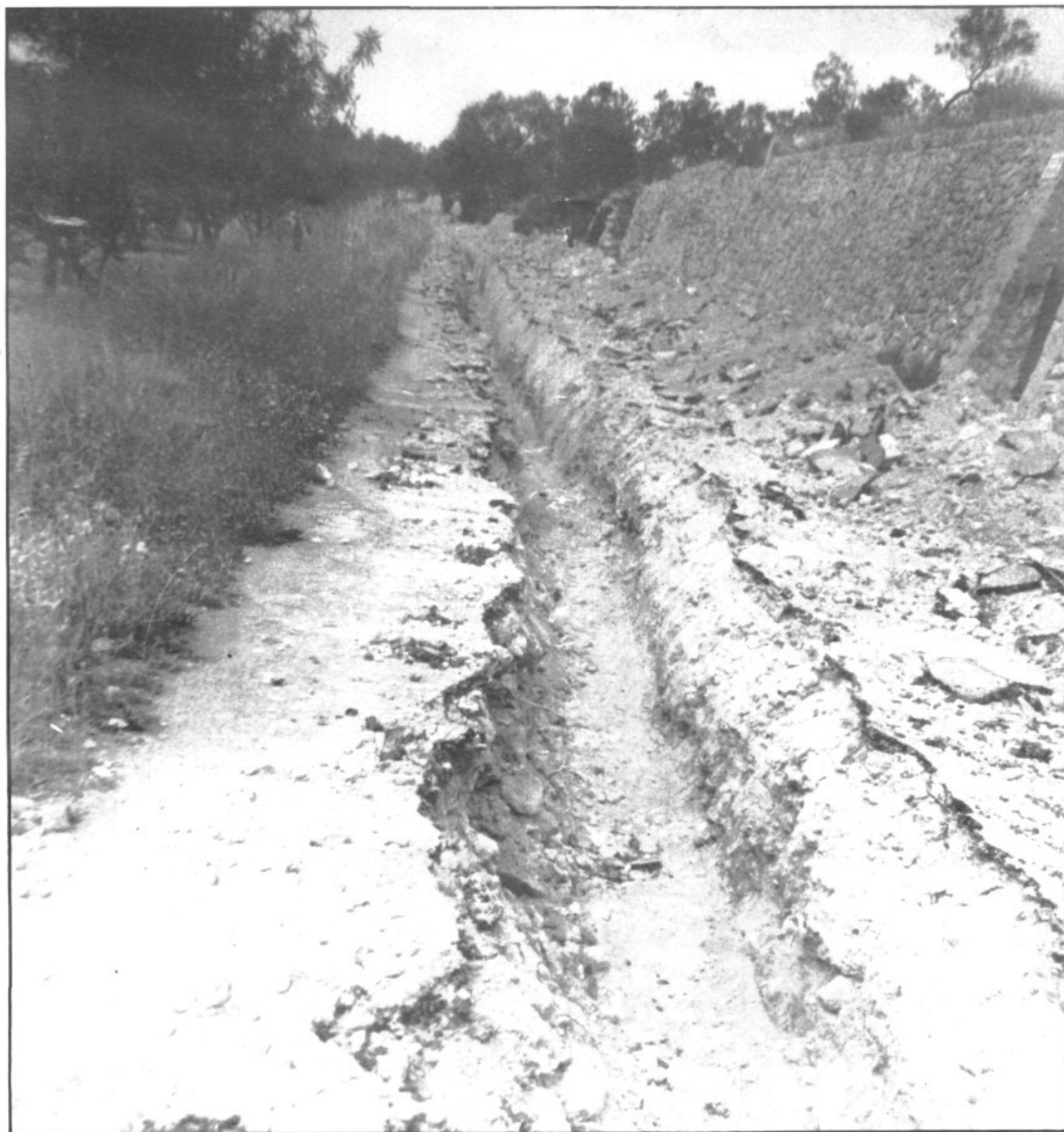
15 - juny - 1.989

DL. PM 625/1983

PREMSA
CORONA

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

- 2.- INDEX/CARTES
- 3.- EDITORIAL
- 4.- OPINIÓ. G.Cañellas
- 6.- CASA DE LA VILA
- 7.- NOTICIARI
- 9.- CONSELLERIA CULTURA.C.A.
- 10.- ENTREVISTES: Política local
- 14.- Església: SIGNES DEL REGNE
- 15.- Esgl.SOR FRANCINAINA
- 16.- Esgl.APRENDRE LLEGIR LA BIBLIA
- 17.- Esgl.INJUSTICIA SOCIAL
- 19.- PLANTES MEDICINALS: El xiprer.
- 20.- PEDAGOGIA
- 22.- El S.I.A.C.
- 23.- MINIENTREVISTA
DEMOGRAFIA
- 24.- MÚSICA
- 25.- ARQ."Sa Llonja"
- 26.- PÀGINA SANITÀRIA:"Las Varices"
- 27.- PÀGINA INFANTIL
- 28.- CONTRAPORTADA.

El Bisbe de Mallorca

Mn.Nadal Trías
SANTA EUGÈNIA

Estimat amic Nadal:

He rebut el darrer número de la Revista local SANTA EUGÈNIA. T'agraesc sincerament la teva amabilitat d'enviar-me'l. L'edició de revistes locals és una realitat creixent dins la nostra illa ben significativa de la vida dels pobles i les comunitats. La seva lectura i seguiment m'ajuda personalment molt a conèixer més d'aprop la realitat de Mallorca i el treball de que es va fent a cada Parròquia.

Vull també aprofitar l'avinentesa per animar-te en aquesta tasca de presència en els Medis de Comunicació Social de tanta importància en la nostra societat. Pens també que aquestes revistes poden ser una bona plataforma per encoratjar els laics cristians a manifestar-se en la vida social i civil dels pobles que hem d'aprofitar.

Reiterant-te el meu agraïment te saluda el teu amic i bisbe.

Teodor Úbeda.

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, Mª Magdalena Perelló Bibiloni, Pilar Bascuñana Bibiloni, Xisco Casellas Fiol, Mateu Crespí Perelló, Xavier Bascuñana Coll, Toni Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespí, Sebastiana Sastre Coll, Mª Eugènia Pou Mulet i Maria Crespí Payeras.

Col.laboradors: Valerie Green, J.J.Ramis, Mestresses de Casa, Josep Miquel Casellas, Toni Amengual, Tomeu Parets, Julian Crespí i Guillem Crespí.

Fotos: Nadal Trías

Revista
SANTA EUGÈNIA
Revista per la difusió
i la Cultura
Aquest exemplar
val 100 Pts

Nº 44. DL. PM 625/1983
Redac.i Adm.C/J.Ant.12.tel.620260
07142-SANTA EUGÈNIA
Editat i compost
a la Parròquia de Santa Eugènia
Mallorca
Imprès a:

INFORMACIONS LLEVANT, S.A. Manacor

**Els articles d'aquesta revista expressen
unicament l'opinió dels seus autors.**

Ses Olleries, 8-6-1989.

Sr.Director:

Mos dirigim a vostè, als lectors i als veïns de Santa Eugènia, per expressar unes opinions que, esperam, siguin compartides per la majoria.

Es tracta del procés publicitari que du a terme el restaurant "Ses Olleries".

Es molt probable que quan es va instal·lar aquest restaurant dins l'ambient que ofereix i respira el llogaret de Ses Olleries, va esser pensant en els seus clients, que ells també el poguessin compartir. Mos agradaria que ara per qüestions comercials no s'espenyi aquest paratge rústic omplint el carrer desmesuradament amb anuncis, ninots, pintades i banderes que no s'identifiquen amb l'ambient mallorquí que és el que hem vengut a cercar tots els qui d'una manera fitxa o periòdica residim a Ses Olleries.

Servesquin aquest comentari anterior per reflexionar i veure quina ha de ser la imatge que volem oferir i fruit.

Aprofitam per saludar a tots els taujans, malgrat no les coneixem a tots.

Una abraçada
M^aMiquela Terrasa Miralles
Francisco J. Terrasa Miralles
Pedro Vallespir Perelló

COMENTARI EDITORIAL

El dia 11 de maig el Diari de Mallorca publicava un article sobre unes suposades indisciplines urbanístiques que tocava haver fet aixecar tot el poble. Si tot el que diu és vera tot el poble hauria d'haver-se aixecat contra l'Ajuntament perquè tots els qui van per la llei son un beneïts. Si tot el que diu l'article no es vera tocava igualment haver-se aixecat el poble contra un periodista que posa en entredit l'honor d'un batle i Ajuntament (no és vera que el periodista parla sempre de l'equip de Govern?), i endamés, contra un poble que permet tals coses. De totes maneres, el poble no se immuta, perquè ja està avesat a ésser escrits d'aquest estil, perquè no ho podem negar, té un estil determinat; però no és el tema de la reacció o no-reacció popular el que volem tocar, inclús no volem tocar el tema de la veracitat de les afirmacions que es fan. Tan sols ens interessa remarcar la poca ètica periodística d'un "profesional" que per recolzar el seu escrit necessita mitja dotzena de vegades referir-se a "fuentes consultadas", "fuentes informantes" etc. Ja que parlem de "fuentes" hi ha que dir que aquestes fonts saben de que van, i saben si el que diuen és vera o no ho és del tot; hem de reconèixer que saben el terreny que trepitgen. Però no ens interessa discutir amb els informants, sino amb el periodista.

En periodisme hi ha unes normes per les que adames de dir el que passa, s'ha de dir el per que passa, i dir, sense aportar cap prova, que és desidia de l'Ajuntament, es una afirmació que li podria costar periodísticament molt cara. Per altra part, no pareix gaire admissible que al Diari no hi hagi un Redactor en Cap que pugui impedir que un subordinat seu publiqui un escrit amb una vintena d'acusacions sense proves. Si aquest escrit hagués estat una carta al Director, allà on cada u respon del que diu, ja va bé, però en un article informatiu no és admissible, sobretot quan aquest periodista sols ve per la vila quan l'envien a demanar.

Per altra part, i coneguent un poc el negoci de per dedins, diguem que no considerem honest que un periodista toqui així aquest tema, sols per cobrar una crònica més; i repetint altra vegada, coneguent un poc el negoci per dedins, podríem dir sense ser molt mal pensats que aquesta crònica no l'ha feta ell; li han duita i ell li ha donat la darrera tocada, i si és així diguem i critiquem més encara l'honestedat de vendre's per un plat de lletíes. El cas és igual que quan un alumne ha copiat l'examen, que se li coneix d'un troç enfora. i li podem dir que el qui l'informava sabia bé el que deia, el que no és exactament el mateix que tenir objectivitat.

Des del nostre periodiu no pretenem ensenyar a ningú, però millor que no tenguem per alumne tal casta de personal. I voldríem dir-li que si vol informació del nostre poble, procuri visitar-lo, i parlar amb persones de diferents grups, i tant sols, des d'un punt de vista general, i amb un poc més de perspectiva, escriura periodísticament, lliure, sense interessos, objectivament. Hem dit que no volíem discutir amb els informants, però si precisar que sempre que hem suposat falta veracitat, hem volgut dir que o no era vera o no ho era del tot. Com a mínim des d'aquest editorial queda judicat i sentenciat com a poc honest aquest article que hem comentat. Comentari Editorial.

El President de la CAIB defensà Balears del Govern Central espanyol

Gabriel Cañellas: «Tirarem endavant amb ells o tots sols»

“SENYORS: NO ESPERAM MÉS

Com a cap d'aquesta Comunitat, vull fer arribar a tots els ciutadans d'aquestes Illes la preocupació que té el meu Govern per la situació actual de la nostra Comunitat il·lenca.

Quan, al principi del procés constituent de la nostra democràcia, es va decidir la vertebració de tot l'Estat espanyol en forma de Comunitats Autònomes, es va fer perquè els ciutadans poguessin tenir la seva Administració tan a prop com fos possible.

Però també perquè es reconeixia que les diferents regions i nacionalitats tenien, cada una d'elles, unes potencialitats i unes virtualitats, tant econòmiques com socials, que era menester preservar.

En aquest sentit, no ens hem de cansar de proclamar que la nostra Comunitat, per la conformació geogràfica que té, és diferent. Unes illes, un arxipèlag, un món distint i diferenciats. I si això és cert i evident, tan cert i evident és el caràcter distint, l'esperit i la manera de ser distintes en els terrenys cultural i lingüístic, en els comportaments socials i en les actuacions econòmiques, dels seus habitants.

Obstinació del Govern Central a no reconèixer la nostra realitat geogràfica i socio-econòmica

Reconeguda la realitat d'aquesta diferència, és lògica l'exigència d'un tracte, no diferent, sinó ajustat a la nostra realitat, adequat a les nostres exigències, que no als nostres capricis. Al llarg de la nostra executòria en el Govern d'aquesta Comunitat hem tractat d'ajustar la nostra actuació a aquesta defensa continuada del fet diferencial insular.

El mal comú d'aquestes Illes, no del Govern, ha estat sempre un Govern Central, per definició i per vocació CENTRALISTA, més que no partidista. Mai no disposat a admetre aquestes diferències, així com tampoc no estava disposat a posar en pràctica el desenvolupament complet del procés autonòmic.

Sembla com si aquestes Illes estiguessin condemnades a continuar lluitant contra el destí que un dia les va batiar amb el qualificatiu de «Islas Adyacentes».

Sembla com si, una altra vegada, el procés de la seva estabilitat econòmica actual i de futur tornàs a dependre de la capacitat pròpia, del seu exclusiu esforç, de la seva voluntat de superació, igual com s'inicià en els anys 50 i 60 el procés del

seu desenrotllament econòmic, d'esquena a l'Administració o, fins i tot, en confrontació permanent amb ella.

Dades que no han d'enfosquir una visió objectiva de la nostra realitat

La nostra és una comunitat amb la major renda per càpita de l'Estat, però que, com totes les que deuen l'esplendor al desenvolupament turístic, ha de sofrir l'espectacle trist de les desigualtats interiors. Desigualtats entre les zones amb desenvolupament turístic i les que, perquè es troben a l'interior, no hi han pogut arribar, els habitants de les quals, ben contràriament, viuen amb un nivell de serveis i de benestar no comparables amb el de les altres.

La nostra Comunitat és una destacada proveïdora de les arques de l'Estat, pel nivell de rendes, pel desenvolupament econòmic i pel gir, tràfic i consum que es realitza a l'entorn del sector turístic. Però, continua essent, a causa de la ignorada condició insular, suportadora d'un balanç desfavorabilíssim de serveis.

I mentre els subjectes passius observen un creixement continuat de la pressió impositiva gens afavorida del desenvolupament i la creació de riqueses alternatives, són testimonis vius de com el SISTEMA, el conjunt de serveis que el Govern Central com a executor d'una política d'estat, ha de donar, falla lamentablement i d'una manera cada vegada més progressiva:

Problemes que, encara que són nostres, només ells han de resoldre

—Inseguretat ciutadana no corregida. No és possible permetre que el ciutadà, davant la convicció que lluitar no serveix de res, s'estimi més callar que no denunciar els fets.

—Inseguretat en el transport. Les nostres illes viuen lligades a la resta de l'Estat i del món solament per la mar i l'aire, i això és tant com dir lligades al transport públic.

—Impassibilitat davant les dificultats sobrevigudes en els casos, tan freqüents, de conflictes laborals

que ens deixen incomunicats.

—Manca de comprensió d'allò que el manteniment d'estructures suficients suposa pel fet de ser un territori discontinu, és a dir, unes illes, o sia, regions en el més estricte sentit de la paraula.

—Ofuscació a l'hora de jutjar les nostres necessitats en funció de la població de dret (700.000 habitants), sense tenir en compte les necessitats de serveis i el desgast d'infraestructures que suposa una població que supera els 7.200.000 de visitants anuals.

—Portes tancades davant les reclamacions socials, que es poden concretar en una més àgil administració de la justícia, una millor prestació dels serveis sanitaris, una més eficaç lluita contra la droga i les seqüeles d'aquesta, i tants d'altres etzèteres com hi podríem afegir.

—Incomprensió a l'hora de no reconèixer la necessitat que una Comunitat Autònoma com la nostra, amb llengua pròpia, disposi de les competències plenes en temes educatius.

Però si volguéssim cercar un trist consol a aquesta mar d'inconvenients, el podríem trobar dient que tot això són obligacions seves, del Govern Central, no nostres. Les nostres comeses són, avui per avui, tot esperant assumir aquestes responsabilitats, unes altres de molt diferents. No podem oblidar que també som Estat i volem exercir el nostre paper.

Però és cert i lamentable que també trobam les portes tancades a l'hora d'acomplir les nostres competències; portes tancades per una certa avarícia financera i, pitjor encara, portes tancades, quan hi ha la voluntat decidida i ferma de cercar i provocar la reassumpció de competències exclusives de les CC.AA per part del Govern Central, cosa que avui ja és òbvia en temes com indústria, agricultura, carreteres i costes, entre d'altres.

Com a Govern d'aquesta Comunitat ens hem sentit sempre responsables del seu futur. I ens hi continuem sentit. Per això mateix, volem adoptar una conducta activa perquè la nostra actuació no es quedi en una simple protesta testimonial.

Una relació difícil, en la qual no canvia res

La nostra actitud respecte de les relacions amb el Govern Central ha passat per fases diferenciades al llarg d'aquests darrers sis anys.

Una primera etapa es caracteritzà per l'enfrontament involuntari, no desitjat, però desgraciadament continuat. Les nostres postures diferents respecte de la fórmula de finançament de les CC.AA, la polèmica sorgida entorn de la finalitat assignada al Fons de Compensació Interterritorial, la dura etapa de negociació de transferències desembocaren en enfrontaments i culminaren, en dates més recents, en els plantejaments contraposats sobre balança fiscal i de serveis o en la deficiència dotació de les partides en els Pressupost Generals de l'Estat, que ens obligà a impugnar-los pel procediment del recurs corresponent.

Pretengueren qualificar aquest Govern de la Comunitat Autònoma com a victimista, però, de fet, la població comprengué que les nostres manifestacions eren encertades pel que feia al desequilibri entre allò que aportàvem i allò que rebíem, la qual cosa, ni tan sols en nom d'un ben acceptat principi de solidaritat, es podia assumir.

La segona etapa, una vegada justificades suficientment les nostres reclamacions, ha passat per una conducta de col·laboració. S'iniciaren negociacions, s'obre un diàleg tècnic en el qual s'aporten documents avalatoris de les nostres peticions, es fomenten conversacions franques, s'obren fronts d'actuació comuns amb altres CC.AA del més divers color polític —això no influeix en res i els problemes són similars—, s'accepta la política suggerida de «hacer despachos», es plantegen PLANS D'INVERSIÓ en col·laboració i, fins i tot, s'assumeixen polítiques d'Estat que són defensades des de i a l'àmbit de la nostra Comunitat.

Després d'un temps prudencial, veim amb profund pesar que res no canvia tret dels dies del calendari. Les paraules només són seguides per les dilacions, i molta por tenim que, al final, ens trobarem com al principi. El preu és clar: sense retornar les nostres competències no hi ha mitjans financers. Sense cedir part del just poder que la Constitució concedeix a les CC.AA no hi ha finançament.

—La insularitat continua ignorada per manca de sensibilitat.

—Les modificacions possibles del nostre Estatut en el camp competencial sembla el temor.

—El F.C.I. és cada vegada més escàs.

—Ningú no vol sentir parlar del

super necessari Fons d'Anivellació de Serveis.

—Exclouen les Balears del pla de desenvolupament, i això ens deixa fora dels Fons Estructurals de la CEE per no voler entendre el fet insular. Vuit bilions i mig de pessetes, de les quals ni una vendrà a parar a aquestes illes.

—No s'atenen les nostres reclamacions.

—I ara, pareix que es tanquen les darreres portes al PEI presentat i diligentment defensat en termes de mesura i justícia.

Això, sense comptar la indelicadesa que suposa el fet que el President del Govern dugui dos anys sense rebre el representant legítim de les Illes Balears, malgrat reiterades sol·licituds.

Però una cosa és ben clara, aquesta Comunitat Autònoma, model de sentit comú i de coratge, no s'ha d'arrufar davant les dificultats. Tirarem endavant amb ells o tot sols.

El Govern, disposat a emprendre una nova i decidida via d'actuació

I aquest Govern, d'acord amb el sentir dels seus ciutadans, de les institucions de tot tipus que els administren, de les associacions i organitzacions que els reuneixen i agrupen, té una visió clara d'on vol dirigir el futur cultural, econòmic i social d'aquestes Illes i no està disposat a admetre que simples expectatives de finançament desitjat, però mai no aconseguit, li frenin les possibilitats de creixement i benestar.

Com a President d'aquesta C.A. i en compliment d'una política clara de govern, he convocat tots els membres de l'executiu a una pròxima reunió extraordinària del Consell de Govern, que tindrà lloc el dia 25 d'aquest mes.

En aquesta reunió les línies proposades d'actuació, conduents a obtenir l'objectiu plantejat i desitjat, seran reconsiderades de bell nou i, trencada la dinàmica que ens aconsellava esperar per la possibilitat d'una negociació feliç, es posaran en marxa totes les disposicions necessàries.

Trencada la dinàmica de l'espera, encara que no renunciem a continuar defensant les nostres justes reivindicacions.

Les nostres Illes continuaran essent lloc de PROSPERITAT"■

CASA DE LA VILA

PLE EXTRAORDINARI DEL 7 D'BRIL DE 1.989

Vists els informes de l'Arquitecte Municipal son aprovats 5 permisos d'obres i denegades dues llicències, per ja tenir edificació suficient.

Normes Subsidiàries.- En presència de l'Arquitecte Tècnic don Toni Soler, el Batle dona compte a raó de la llicència d'obres otorgada 71/88 a D.Felip Cirer Campaner, se li fitxa la alineació prevista en les NN.SS. També es dona compte de que anys enrera als sol·licitants d'obres del costat par del Pasatge Can Llarg se les va fer retrassar uns metres. Vist que les NN.SS. preveuen una placeta al final d'aquest Passatge, terrenys que s'hauran d'expropriar-se al sol·licitant de les obres, i donat que el carrer està previst de 8 mts. d'amplària, el Batle proposa que en vista dels fets, en compensació a la cesió de terrenys per part de Promociones ANFE el carrer, quedas de 7 metres. Passat el tema a votació amb les absències de D.Bartomeu Vidal i D. Jose Zapico modificar l'amplària del Passatge Can Llarg sobre els planols de NN.SS. quedant en 7 metres, a contar de l'alineació de la part par. L'Arquitecte en pren nota. A continuació l'Arquitecte Municipal comenta les alegacions presentades per l'Associació de Veïnats "Aljub" en torn a les NN.SS., estant d'acord en tots els punts a excepció del referit a la zona de Es Puig, per quant aquesta zona és apropiada der urbanitzar-se.

A continuació la Corporació acorda que es prenguin en consideració per part del Tècnic Municipal de totes les alegacions presentades, a excepció de la referida al la zona de "Es Puig".

El Tècnic Municipal explica la tardança en l'aprovació definitiva de les NN.SS., i que a la llarga sera beneficiosa degut a que s'han sospesat tots els detalls.

PLA DE MILLORAMENT DE FAÇANES.- Aprovat per l'ajuntament en Ple la sol·licitud d'adhesió al "Pla de Millorament de Façanes" en data de 20 de febrer de l'actual, sense aprovar l'aportació de l'Ajuntament al mateix, i essent preceptiu, s'acorda per unanimitat aportar al Pla la quantitat de 200.000 ptes. També s'acorda que la zona apte sia la del C/Gral.Françó.

Execució de Permuta.- El Batle dona compte de la urgència d'aquest punt, i prèvia deliberació s'acorda per unanimitat que s'inclueixi en l'Ordre del dia.

Aprovada la urgència el Batle dona compte del estat d'execució de la mateixa i la necessitat i la necessitat de que s'acordi pel Ple la forma en que s'ha d'entregar el terreny colindant a la finca municipal de la ex-estació i que es el pendent de la permuta aprovada en el Ple de 30-I-88. Prèvia deliberació i en compliment de l'apartat c/ de la permuta aprovada, sia entregat per don Sebastia Martorell Llabres el valor de la parcel·la de terra propietat de don

Toni Mulet i autoritzar al Sr. Batle perquè en nom i representació de l'Ajuntament de Santa Eugènia adquireixi de don Toni Mulet la citada finca. Acordant també que l'entrega del valor de la finca i la adquisició de la finca estan condicionats de tal forma que si don Toni Mulet no accedis a la venta a aquest Ajuntament de la finca descrita, per si mateix no eximeix del compliment la oferta de permuta efectuada per D.Sebastia Martorell Llabres i acceptada per aquest Ajuntament.

PLE EXTRAORDINARI DE 15 D'ABRIL DE 1.989

En primer lloc, es procedeix a la pronunciació sobre la urgència o no del Punt Caminet de ses Coves, aprovant-se per unanimitat la seva discussió.

Caminet de ses Coves.- Rebuda notificació de sentència de la demanda d'interdicte de retenir i recobrar interposada per D.Gabriel Mulet Bibiloni contra aquest Ajuntament de que reposi les coses en l'estat anterior que tenia el Caminet de Ses Coves, retirant-se les fites o "mojones", i al pagament de costes, danys i perjudicis.

Present l'advocat d'aquest Ajuntament, D.Mateu Cañellas Vich, dona compte de, el que s'ha fallat únicament es la possessió d'una finca, no la propietat, mediant un procediment rapid com es l'Interdicte.

Procedit a un examen exhaustiu de la sentència, s'arriba a la conclusió que hi ha un problema de forma, no de fons, no s'han seguit els passos necessaris en el procediment de desllindament. Segons el Sr. Batle s'ha seguit el procediment com en casos semblants, i es desconeixien altres procediments.

Per tot això s'acorda per la Corporació i per unanimitat procedir a la formalització de l'expedient de desllindament en forma del Caminet de Ses Coves, que una vegada finalitzat fixaria el traçat exacte i definitiu del mentat carrerany:

Present a la sala el fill del demandant el Sr. Batle li demana sobre la possibilitat d'arribar a un acord en la fixació dels límits per on discorr el citat Caminet de Ses Coves, i donant-li la paraula D.Miquel Mulet contesta que segurament el dimarts que ve podria donar una contestació.

SANTA EUGÈNIA
 Revista per a la Divulgació i la Cultura

**AMB EL SUPORT DE
 L'AJUNTAMENT
 DE
 SANTA EUGÈNIA**

NOTICIARI

Dia 30 d'abril, tanquen Can Topa

Un dels cafès tradicionals al poble ha tancat les portes, per un breu període de temps, perquè en Joan "Çaleu" ho deixa i la gent espera a saber qui ho dura proximitament; inclús es parlen dels milions que se'n demanen, i com es natural ningú ho sab. Ja ho veurem.

Dia 10 de maig. Accident.

Al creuer urba de Can Fideu dos cotxes, encara que sense ferits d'importància, es topen. El creuer és difícil i les senyalitzacions un poc velles, i si un no ho té clar, sempre pot esperar que sia l'altre el qui s'aturara. Atestat corresponent.

Dia 11 de maig. Concert Valldemossa

Per 12ª vegada els "Valldemossa" a-rribaren a l'escola de Santa Eugènia per donar una de les seves lliçons de cançons populars. Cantaren: HIMNE A MALLORCA, LA CUSIDORA, NOSTALGIA A RAN DE MAR, VAIXELL DE GRECIA, PATRIA, MARIUCCIA ARA QUE FAS?, BOLEROS MARINS, FUNICICULI-FUNICICULA, CIRIBIRIBIN, TARANTEL LES I TU TE N'ADDUONE O NON TE N'ADDUONE?.

12 de maig. Multes aparcament

Es digué que tal com s'havia promès es començaren a posar multes per mal aparcament de cotxes a les dues zones del poble que esta prohibit aparcar-hi. Pot ser que sigui vera, pero efecte no n'ha fet gaire ja que la gent aparca alla on vol i continua aparcant així com li dona la gana. Deu esser un assumpte encara no resolt.

Es tapen els clots

Un parell de dies abans de la fira ja havien començat la feina de tapar els clots no tan sols dels carrers, sino dels camins veinats, cosa que es dygué al seu acabament un parrell de dies després de la fira.

Canvis dels noms dels carrers

Es reparteixen per les cases les corresponents notificacions de proposta de canvi de nom de cada carrer, i a l'ajuntament es reben també les corresponents suggerències dels veinats sobre el particular. Serà qüestió de assegurar-s'hi. Seria oportu reunir la gent més entesa per consultarlos la possibilitat de evitar duplicacions de noms i donar nom nou per ex.: "Bernat de Santa Eugènia", i altres personatges, si hi son?

Ona de robatoris

La gent esta temerosa per l'ona de robatoris que aquests dies s'han produït al nostre poble tant a dins el poble com a les cases dels voltants. La gent es sent indefensa i no sab a on acudir, per obtenir la seguretat que tothom desitja.

22 de maig: Obrin novament Can Topa

Després d'una acurada reforma es torna obrir el bar Can Topa a carreg d'En Toni de Son Tano i sa seva madona. Les desitjam un bon encert.

25 de maig: el Corpus

La processo del Corpus passa pels carrers acostumats que estaven molt enramellats, i dels que sens dybte, com cada any, el Carrer des Moll se'n dugué la palma. Amb un dibuix uniforme de gra d'ordi de cap a cap, i una variant a cada gra. Enhonrabona a tots.

29 de maig: Conencen les siquies

Per la part de Ses Ollerries, just devora Ses Rotes Velles, han començat les obres per a canalitzar el sumistre d'aigua potable al poble, el camí de Ses Ollerries ha quedat tancat; mentre per una part una maquina obri la siquia d'un metre de profunditat, una altra brigada d'homes va posant els tubs d'alta pressió que duran l'aigua fins al poble. Els impediments pels qui han de passar duraran inevitablement el temps que es necessita per fer la siquia i posar els tubs. Per altra part hem de dir que els homes que fan aquesta feina, els obrers, no tenen cap culpa de que s'interrompi el trafec de cotxes el troç de carrer on fan feina: ho deim perquè de font segures sabem que han rebut amenaces, insults, pressions, exigències, i no precisament dels veinats d'aprop.

Per altra part i surtint del pas de la mala notícia que rodava pel poble de que el pou del Camp d'En Sec s'havia eixugat, podem assegurar que les proves fetes el mateix dia 4 de maig donaven el mateix nivell d'aigua que quan s'inagura. El que ha passat no es que el pou s'euxigas, sino que hi hague una avaria a la bomba del pou, ocasió que s'ha aprofitat per posar la bomba 12 metres mes endins, estant ara a 152 mts. de profunditat.

4de maig: Final de Catequesis

Amb una festa baix dels pins de Son Escaliva, acaba per enguany el curs de Catequesis Parroquial per als pins de Santa Eugènia. En Miquel "Pons" ens deixa la seva finca, i ens dona una breu explicació de la vida de les abelles, de les que n'hi te alguns eixams; i perquè la festa fos mes polida, la madona del Bar Can Prim ens regala polos i gelats i altres llepolies per als atlots que s'ho passaren mot be. Cada grup de Catequesis feu la seva reunió, llavors a la Missa els nins oferiren els fruits del camp a Deu. Els atlots encara hi serien, si no hagues estat que havíem de tornar d'hora.

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

- Comptes corrents
- Llibretes d'estalvis
- Estalvi infantil
- Estalvi del pensionista
- Imposicions a termini fixat.
- Transferències
- Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs)
- Pagament de nòmines
- Pagament de pensions
- Xecs gasolina auto-6.000
- Tot tipus de préstecs i entre ells:
- Préstecs de regulació especial
- Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear

- Crèdits agrícoles
- Crèdits compra
- Compra i venda de valors
- Assessorament en inversions
- Xecs de viatge
- Canvi de divisa
- Calxes de lloguer
- Targeta 6.000
- Auto-Calxa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó)
- Descompte de Lletres
- Lletres al cobrament.

TARGETA
"SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi.

Gràcies a la Targeta "Sa Nostra" pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

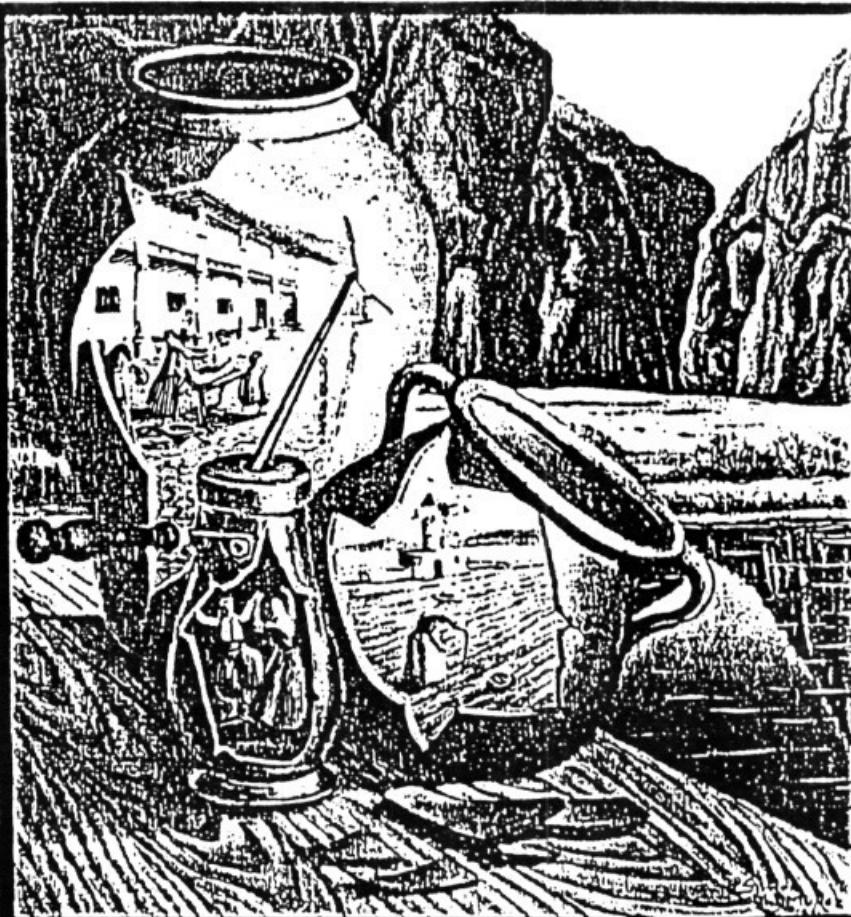
SERVEIXI'S
AUTOMÀTICAMENT

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

restaurant • bar
Ses
Olleries

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

La Conselleria de Cultura a la Part Forana

El dia 14 d'abril la Conselleria de Cultura, Educació i Esports convocà una roda de premsa a tots els mitjans de comunicació de la Part Forana, en la que intervingueren Mª Antonia Munar Riutort, Consellera; Jaume Martorell, Dir. Gen. de Cult.; Bartomeu Rotger Dir. Gen. d'Educació, i Antoni Borrás, Dir. Gen. d'Esports.

Resum informatiu: En un termini de tres mesos la Conselleria de Cultura, Educació i Esports farà efectives les ajudes sol·licitades per la part forana. Enguany, La Conselleria ha establert un ampli programa d'ajudes culturals, educatives i esportives, obertes a tots als municipis, associacions i ciutadans de les Illes.

La Consellera Maria Antonia Munar justifica aquesta política diguent "perquè les ajudes indirectes, com són la publicació de llibres, equipaments esportius o infraestructura de les escoles de música, no fan altra cosa que estimular el consum de bens culturals".

La Consellera opina que "la descentralització cultural és sempre difícil i aquí a les Illes el problema s'agreuja per les característiques geogràfiques especials de la nostra Comunitat. Malgrat tot, es un objectiu que hem de tenir present".

Enguany, la Conselleria invertirà el 31% dels seus pressuposts a la part forana de Mallorca. "És un un percentage equitatiu si pensam que hi ha altres dues illes que mereixen inversions semblants.

Enguany la Conselleria ha projectat un programa cultural de concerts, exposicions i circuits teatrals. En matèria de patrimoni, la Conselleria seguint amb la seva política d'inventari i catalogació dels bens patrimonials de les illes, elabora les cartes arqueològiques d'alguns pobles de Mallorca per poder conèixer les necessitats i les prioritats dels jaciments de les nostres illes i procedir posteriorment a la seva protecció.

En aquesta línia, també enguany s'estan realitzant dos estudis, un de molins de vent i un de creus de terme.

La Conselleria continuarà també amb el Pla de Millorament de Façanes, iniciat l'any anterior amb molt d'èxit. En matèria educativa, la Conselleria dura a terme els cursos de reciclatge del professorat en llengua i cultura de les illes i el Pla d'Educació d'adults a les poblacions de Manacor, Inca, i la Mancomunitat del Pla.

La Conselleria continuarà amb la dotació d'equipaments per les escoles de música de la part forana integrades a la xarxa d'escoles de la Comunitat Autònoma.

Els nostres projectes esportius contemplen un pla d'inversions als ajuntaments per estimular la creació de nuclis d'iniciació esportiva i animar als ajuntaments a elaborar programes concrets de practica esportiva.

La medicina esportiva ha estat un tema prioritari en la política de la Conselleria. En l'actualitat comptam amb tres gabinets de medicina esportiva, a Palma, Menorca i Eivissa i ja estam en converses per intallar-ne un de nou a Mallorca.

PROGRAMA DE LA CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS A LA PART FORANA

PRESSUPOST 1989: 890.938.258	TOTAL	PART FORANA
PRESSUPOST D.G.C : 433.853.395		103.791.659
PRESSUPOST D.G.E : 159.705.327		51.000.000
PRESSUPOST D.G.D : 297.379.536		128.717.475
		<hr/>
		283.509.134

MUNICIPALS, DOS ANYS DESPRÉS.

Poc més o manco ara fa dos anys de ses eleccions municipals que van tenir lloc a Santa Eugènia. Amb motiu del compliment de la mitad de la legislatura sa Revista va pensar fer una entrevista a cada un dels que se va presentar com a cap de llista: Pere Pujol (actual batle), Tomeu Vidal (cap de l'oposició) i Juan José Ramis (que no va aconseguir entrar a la casa de la Vila).

Per això vam presentar unes preguntes (ses mateixes per a tots tres) que intentassin reflexar un poc com veuen aqueixes tres persones els dos anys que han transcorregut.

Des d'aquestes pàgines els agraïm el temps que han perdut amb noltros i ens excusam de possibles errors que hagim comes (totalment involuntaris). A la vegada esperam que vos agradi i vos posi un poc més al dia de s'actualitat política del poble. Gràcies.

TOMEU VIDAL, CAP DE L'OPOSICIÓ.

Després de dos anys d'haver-se celebrat ses darreres eleccions municipals, ¿que opines del panorama polític local?

Consider que no hi ha hagut un enteniment entre els dos partits polítics que estan governant. Hi haura qui intentarà dir que sí que ha existit pero no m'ho demostraria.

Crec que si hagués hagut aquest enteniment sa política local hauria canviat molt positivament de cap al poble.

¿Com valores sa política de s'Ajuntament? ¿creus que s'ha ajustat al programa polític promès del partit guanyador?

M'hagues agradat molt que haguessin duit a terme es programa polític que varen prometre; no porque el consideras més bo que el nostre sino porque era una sortida de beneficia es poble pero no s'ha duita terme.

Consider se política de s'ajuntament com d'arbitraria i "roçillista"; pel fet de que nomes hi ha dos partits i es major te força suficient de volts i per això "arrolla", no dona alternativa i no dona cap possibilitat.

Consideres, dos anys després, que el poble esta millor o pitjor. ¿Creus que a Santa Eugènia sa gent esta contenta?

Ses perspectives quant a ses aigües previstes ja haurien d'estar posades. Per això no

dic que es poble no estigui millor, tampoc no dic que estigui pitjor, però podria estar millor que així com esta en aquests moments.

No sa totalitat de sa gent del poble esta contenta, porque de fet el partit del govern no té sa meitat dels vots (recordem es grup que ya presentar i que va tenir tambe uns vots pero no va treure cap concejal)

¿Quines necessitats mes importants te el poble en aquests moments?

Sa principal son ses aigües, però fins ara hi ha hagut una demora deplorable.

¿Com valores es paper de s'oposició?

Sencillament com el paper del qui esta a s'oposició

¿Hi ha bones relacions Ajuntament-Organismes Autònoms?

Crec que no hi ha ses que hi hauria d'haver per beneficiar es poble. Se podria dir que sí existeixen, pero jo se que no. Es porque crec que es deu a que el batle i regidors s'havia de desplaçar i anar a exposar i insistir dun pic i un altre al personal pertinent per aixir aconseguir dues coses. Crec que hi ha molt bona intenció del batle ja sigui per telefon o demes, pero això es fa colze a colze, cara a cara i insistint.

¿Te tornaras a presentar a ses proximes eleccions?

M'ho he de pensar, encara es prest. Encara hi ha temps que ha de passar.

Ja per acabar, ¿s'ha notat en alguna cosa sa presencia de gent jove a l'Ajuntament?

Jo crec que sí. Per una part per noves inquietuts per part d'alguns concejals joves (no tots) i per una altra part per se inexperiencia que han aportat. Per una part ha estat positiu i per una altra part sa perdut un poc per aqueixa inexperiencia involuntaria. Inclús som partidari que a ses proximes entri gent encara mes jove. Sa juventut esta molt al dia que sa gent vella■

▶ JOAN J. RAMIS, CAP DELS INDEPENDENTS.

1.- Després de dos anys d'haver-se celebrat ses darreres eleccions municipals, ¿que opines del panorama polític local?

Es panorama polític local no el trob gaire bo ja que pràcticament a la vila encara ni hi ha hagut cap aire de canvi. Seria bo que hi hagués una obertura a tots els nivells. Sa gent s'esta desenganant de sa política i dels polítics, no nomes a nivell local sino també d'autonomia, etc...; crec que seria necessària una reflexió seria de com s'empra sa política.

Quant al poble seria convenient que els dos partits majoritaris se proposassin un canvi d'imatge en els seus líders, ja que estan jugant sempre amb un bipartidisme absurd. No es que tenguí res que dir de cap dels dos, però amb aquest joc es poble hi perd. En Pedro es un bon home, com bon home es es tomèu però quant s'ajunten políticament son com s'oli i s'aigua: mai no arribaran a esser una massa compacta, un sempre estara a dalt i s'altre estara a baix i això no es positiu pes poble.

2.- ¿Com valores sa política de s'Ajuntament?, ¿creus que s'ha ajustat al programa polític promès pel partit guanyador?

Valor sa política de s'Ajuntament de sa mateixa manera que puc valorar es temps que fera dema, es a dir, no ho sé; i no ho sé perquè tampoc no se si dema ploira o fera sol. Crec que se te pòr a èsser transparents, i no se perquè... no du res bo no deixar participar al poble i tancar-se hipocritament dins un hermetisme absolut. Des d'aquest punt de vista no puc opinar ni positiva ni negativament.

3.- Consideres, dos anys després, que el poble esta millor o pitjor. ¿Creus que a Santa Eugènia sa gent esta contenta?

Després de dos anys crec que es poble esta un poquet mes malament que no estava per una part, i per l'altra redolà. S'aspecte que crec que esta mes malament es amb el de sa degradació del medi urba i

rústic. Santa Eugènia és un poblet que fins fa uns anys estava adormit en mig d'es Pla, i que se desperta amb s'arribada de s'especulació d'una manera un poc violenta, posiblement com si s'hagués aplicat una política conservacionista. Avui a la vila hi hauria gent respectable que haguessin cercat s'encant de ses cases i pedres del nostre poble; però amb aquest sentit no s'ha estat proteccionista: record quand al vinyet varen començar a créixer casetes com a bolets, s'excusa era que això duria doblers al poble, però es temps ha passat i s'ha vist que això no es així i lo absurd es seguir amb aqueixes teories després de tants d'anys. A pesar de tot encara ens queda un poc d'encant al poble...

4.- ¿Quines necessitats més importants te el poble en aquests moments?

Ses necessitats més importants crec que ara mateix s'estan duhent a terme: ses aigües és sa més important i s'esta fent... Això es bo, però no ho es tant de sa manera que s'esta fent. Crec necessari que es poble hagues pres part amb una comissió de seguiment. Però a part d'això lo més important es apuntalar ses estructures culturals a la vila; poques son ses activitats que se duen a terme i ses poques que se fan sempre surten d'iniciatives privades o d'altres estaments que no son

l'Ajuntament (Revista, Madones de casa, Mancomunitat, etc...). Seria molt d'agrair que sa concejalía de cultura se mogues per dur activitat al poble i si no hi ha idees... que en demanin, que hi ha gent molt positiva a la vila i amb moltes ganes, això es segur.

5.- ¿Com valores es paper de s'oposició?

Aquesta pregunta se pot contestar com sa primera: es bipartidisme, es blanc i negre o a s'inrevés; realment no se s'oportunitat que ha tenguut s'oposició de participar al govern i si ha duit una crítica positiva o negativa; però crec que realment avui com avui es batle feria lo mateix que fa s'oposició si ell no estas en es poder...

6.- ¿Hi ha bones relacions Ajuntament-Organismes Autònoms?

No, no se pot dir que hi hagi bones relacions i això es lògic (mirant sa primera i sa cinquena pregunta) lo que passa aquí passa al Govern Balear. Per exemple amb el tema de ses subvencions de ses aigües nomes s'ha mirat el presupost del Consell alla on ser deia que sa subvenció d'es Govern era mes alta, logic: Consell=Albertí i Govern=Canyelles. Mentres tant ens quedam amb ses ganes de saber quin era mes barat, i supos que com aqueixes moltes...; no, avui no hi ha bones relacions Ajuntament-Govern.

7.- ¿Te tornaràs a presentar a ses proximes eleccions?

No se si me tornaré a presentar a ses proximes eleccions, això no es competència meua; s'ha de xerrar en arribar es moment amb tots els companys. Lo que si vos puc dir es que no tenc per costum fer dues tires de potades se quin es el meu lloc i quin es el meu pensament, si estare a sa llista no te sa mes minima importància. No tenc cap pretensió. Es segur que hi tornara haver alternativa pel progrés i s'obertura i que jo fare, com vaig ier s'altra vegada, feina per que això sigui així. Amb una experiència com sa que varem tenir te diria allo

de que "més que mai".

8.- Ja per acabar, ¿s'ha notat en alguna cosa la presència de gent jove a l'Ajuntament?

No, no s'ha notat el més mínim la presència dels joves a la casa de la vila. Minuts després de saber els resultats de les eleccions un company que ara és concejal em va posar sa

mà damunt s'espatlla i em va dir: No passis pena Joan, tens un amic amb el qual pots contar a s'Ajuntament. Això només ho sabem ell i jo, mai no he dit qui era. Me va animar a pensar que hi havia una majoria de joves i una minoria de majors, i que els primers estarien per damunt de partits i que

imposarien els seus recomanaments. Però el temps ha passat i no ha estat així, a pesar de tot crec, com ja he dit, que abans es necessari un canvi d'aires a s'Ajuntament. Els joves després de tot no tenen tan males idees: val tenir coratge■

PERE PUJOL, BATLE.

Després de dos anys d'haver-se celebrat les darreres eleccions municipals, ¿que opines del panorama polític local?

Jo dic una cosa quant a la política, presentar-se a un partit polític és molt delicat. Jo crec que quan surt un batle de la majoria surt per alguna cosa, ja sabem que per haver-hi una majoria hi ha d'haver una minoria però surt per alguna cosa. Surt perquè hi ha més persones que donen confiança a una persona, sigui des color que sigui, per esser es batle.

Me n'he duit un desengany, de s'equip contrari. Reconec que abans en aquest equip d'aliança popular hi havia persones molt bones que trob molt raro, que no hagin estat capaç de fer comprendre a n'es concejals que tenen que això no es manera de estar a s'ajuntament. Me pareixia que tenien bastanta força per fer canviar aquest equip. I aquestes persones des mateix equip me digueren que no hi havia manera d'arreglar les coses de cap manera. Jo trob que si tenguessin un equip que funcionés tocarien esser ells els que els diguessin això no està bé, perquè ells m'havien dit que ho farien.

¿Com valoren la política de s'Ajuntament?, ¿creus que s'ha ajustat al programa polític promès pel partit guanyador?

Jo crec que el programa polític que en general es va intentar dur a terme no està acabat, com és normal, però du un ritme bastant accelerat per tenir-lo acabat amb els quatre anys. Crec que el programa que noltros varem presentar no era molt estès, com puguin esser canviar se plaques del carrers, que ja està en marxa, i arreglar les entrades del poble que

també està sol·licitat. Crec que el programa és dur a terme, allò més mal de fer són les aigües, que se començaran ben prest i tenen de temps fins dia 15 de febrer de l'any que ve. **Consideres, dos anys després, que el poble està millor o pitjor. ¿Creus que a Santa Eugènia la gent està contenta?**

No som jo és que he de dir si la gent està contenta o no, crec que hauria de esser una pregunta que s'ha de demanar en el poble. Allò que jo veig és que la gent te demostra si estan contents o no hi estan, t'ho demostren en la manera de demanar-se les coses, etc... Jo estic orgullós d'una cosa, i és que de cada dia més, quan avui se me critica a revistes, periòdics, etc... de cada dia més la gent s'acosta, és a dir, te volen demostrar que allò per ells no els hi ha agradat te volen apoiar. Jo amb aquest suport consider que la gent està contenta.

¿Quines necessitats més importants te el poble en aquests moments?

Jo crec que les necessitats que te són moltes, però que per ventura no són tantes si pensam que jo a dins es temps que he estat dins s'alcaldia que ja són 10 anys, s'han fetes moltes coses, per ventura si n'hi hagues hagut un altre s'hauria fet més, això no ho podem saber mai. Si pensam amb les necessitats que avui un poble com Santa Eugènia pugui tenir trob que ja hem arribat no a s'enfront perquè sempre podem fer més coses, però si a una fase de conservació d'aquestes coses que s'han fetes.

Crec que anam bastant avançats a damunt les necessitats que en es parèixer es poble ha de tenir.

¿Com valoren el paper de s'oposició?

Aquí, si que, me sap greu, però diuen que es qui diu la veritat no ho fan tornar enrera. Es paper de s'oposició jo l'he de valorar perquè som es que he de fer la feina amb ell, perquè crec que s'oposició, allà on te la feina que fer, no és en es carrer, ni damunt escrits, ni damunt clubs, sino damunt s'Ajuntament. Crec que una oposició (i jo ho puc dir perquè n'he tenguda una que me pens que va esser la verdadera); una oposició són aquelles persones que perquè no han pogut arribar a la majoria de vots, els hi toca fer el paper de s'oposició, i es un paper tan bo i tan valorat com es des qui han guanyat les eleccions, sempre i quant sigui constructiva. Jo he tengut una oposició constructiva, es primers quatre anys d'alcaldia. Amb aquesta oposició varem fer quatre anys de bona

feina, se varen discutir es temes i sempre varem poder arribar a un acord. Després de aquesta primera oposició, n'he tengut una altra que sempre ha estat sa mateixa i no ha estat una oposició d'aquestes que s'ha dedicat més a fer tertúlia de cafè, a xerrar malament d'algunes coses que no els han pogudes comprovar, s'ha dedicat més a fer quatre anys seguits de propaganda electoral. Son molt poques ses vegades que estiguin conformes, sense explicar de cap de ses maneres es perquè no els hi va bé de sa manera que deim noltros. Per lo tant, no puc valorar s'oposició com a constructiva, sino com a destructiva.

¿Hi ha bones relacions Ajuntament-Organismes Autònoms?

Si hem d'entendre sa pregunta com si a s'hora de ajudar mos ajudin, crec que si feiem un resum des 10 anys de s'alcaldia damunt ses coses que mos han ajudats i ho haviem de calcular devora molts d'Ajuntaments molt més grosos que es nostros, crec que s'ajuntament de Santa Eugènia ha estat més beneficiat amb ajudes que altres ajuntaments de pobles mes grosos.

Per una altra part, en quant a relacions amb ells, tant amb un president com amb un antre, encara no mos hem dit mai "voste" xerram de tu i tu, hi ha una confiança enorme i mai he trobat ses portes tancades en llos.

¿Te tornaras a presentar a ses proximes eleccions?

Aquesta es una pregunta típica a qualsevol entrevista, i es una pregunta que sempre contest igual, això no ho he pensat. Falten 2 anys, hi ha moltes coses per davant, en general s'asunto de presentar-se depen de ses altres persones que se presentin per caps de llista. Avui els que se senten politics, i se senten per fer feina pes poble, ho estimam molt, mos ha costat molta de pena es fer-ho i mos sap molt de greu deixar-ho amb mans, d'unes persones que tu pots anar equivocant pero creus que allò no ho sabran administrar, que ho tudaran. Es això que mos dur a presentar-mos. Això per una part i per s'altre de vegades quan se gent que t'aprecia i venen que no te presentes venen i te demanen perquè els deixes, i te demanen quasi quasi per favor que te tornis presentar. No vull dir ni si, ni no.

Ja per acabar, ¿s'ha notat en alguna cosa sa presència de gent jove a l'Ajuntament?

Puc recalcar que en certs punts si, me donat compte que feia falta dins s'ajuntament de sa gent jove es una llastima que nomes puc dependre de dos joves, no puc dependre des altres dos, perquè a aquests dos els han menjat es "coco" i els hi hagin fet creure que es paper de s'oposició era oposar-se a ses feines que s'han de fer en es poble. També he de dir que per fer feina, a s'hora de banyarse per s'ajuntament son millors els vells que els joves. Els vells son mes bons de molestar i els joves son mes intel·ligents. Jo personalment estic orgulllos dels dos joves que m'ajuden, estic content que ha dins s'ajuntament i hagi pensament de persones joves■

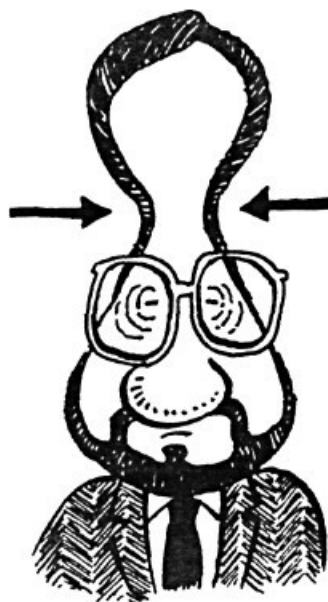
PILAR
TONI
JAUME

el correo verde. 31 de marzo de 1989

ANCHURAS

2.ETAYO

ESTRECHURAS

SIGNES DEL REGNE EN EL POU DE LA PROSTITUCIÓ

A mitjan segle XIX, Antònia de la Misericòrdia, una dona admirable, elegí un camí difícil, acostar-se a la dona marginada i prostituïda, obrir-se a ella, posar-se al seu servici i acollir-la a ca-seva.

Difícil, però gojosament evangèlic perquè s'identifica amb l'oferta de la Bona Nova de Jesús a aquells que solament han sentit en les seves vides la distància, el rebuig, la condemna i l'explotació. Difícil perquè significava un canvi radical en la seva vida. Ella no perteneixia a la noblesa, però havia estat durant dotze anys la institutriu de les infantes reals, havia viscut en palau i alternat amb la cort...

Antònia no volgué treballar tota sola, per això s'enrevolta d'un grup de dones decidides a creure en la dona i posar el millor d'elles mateixes al servici de la dona. I amb elles fundà la **Congregació de les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor**.

Fou a Ciempozuelos. En la primavera de 1.864 arribà allà per primera vegada la ma del P. Serra, un bisbe colrat en el treball més dur de les missions d'Àustràlia. A Ciempozuelos fundà la seva obra el 2 de febrer de 1870.

El lloc li semblà molt bò. Aprop de Madrid, i suficientment lluny del carrer i de l'àmbit de la prostitució. Segur que allà podrien descansar, reposar-se de les seves ferides de dona i trobar la seva grandesa original en lo més profund de les seves vides... I se'n recorda que també Jesús de Natzaret s'assegua devora el pou per a dialogar a temps ple amb la prostituta samaritana i invitar-la a descobrir dins ella mateixa el pou de l'aigua neta... I Antònia somnià camins de lliberació per a la dona marginada.

Devora el pou

Des de llavors, les Oblates ha seguit allà, devora el pou fondo de la dona marginada, deixant-se sorprendre per la seva fondaria de vertigen i de bellesa. Saben molt bé que, les atletes son la gràcia de Deu i volen prolongar el crit de solidaritat de Jesús que les diu, precisament a elles: "donau-me de beure" perquè creu en la seva radical bellesa i necessita alliberar-les de la seva explotació.

Les Oblates estan presents a devora la dona que sofreix de "qualsevol edat, condició i circumstàncies en que es trobin" en distints països d'Europa i Amèrica, a Filipines i a Angola. I estan presents en les zones de marginació de les grans ciutats negant-se a acceptar la violència de la dona com a una cosa normal, conscients de que l'explotació atrofia la sensibilitat humana i

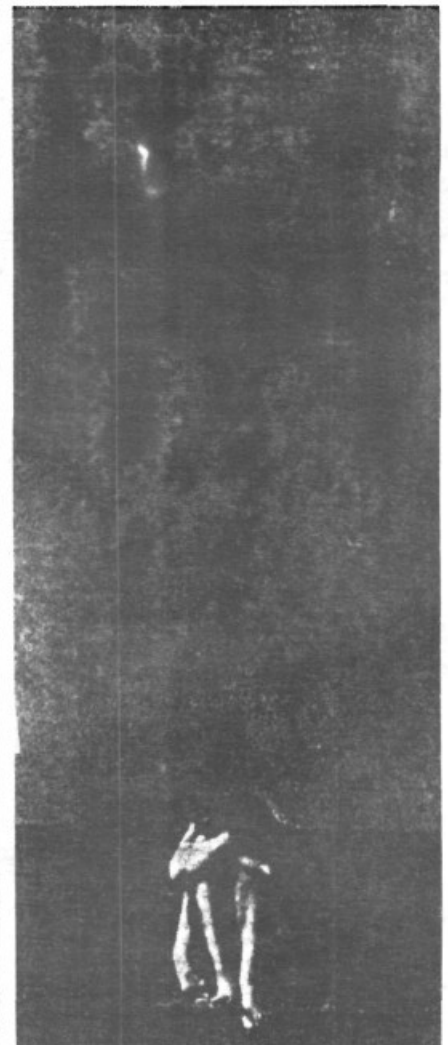
No es tracta tant d'erradicar la prostitució, que no es possible, com de facilitar a aquestes persones una promoció humana i una acollida...

que els crits dels explotats pugen con a encens cap al Senyor i demanen, també a crits, iniciar l'exode de l'esclavitud a la lliberació d'una terra nova...

A Madrid tenen dues cases obertes en zones de prostitució i atenen el centre d'acollida del C/Loreto i Chicote amb un grup de religioses de diverses congregacions. Una comunitat de Barcelona viu al C/ Hospital en lo més profund del barri xinès. Una comunitat a Palma de Mallorca s'ha "instal·lat" en la zona marginada del C/Petit. A Zaragosa coordinen el centre Fogaral d'atenció a la dona

prostituïda i duen un altre centre de promoció de la dona marginada en el C/Casta Alvarez. A Bilbao estan presents en els carrers de les Cortes i San Francisco, en el centre de prostitució més fort d'Euskadi, i col·laboren amb l'Associació Askabide (Camí de llibertat).

Això no esgota el treball i presència de les oblates. Compten amb comunitats d'acollida de mares fadrines, d'atenció a les drogadictes i de for-

SOR FRANCINAINA de SENCELLES

Un sant som tu i jo. Et ve de nou? Mal senyal! Vol dir que no has entès el bessó de la nostra fe cristiana. T'ho explicaré.

"Sant" originàriament volia dir una persona o cosa íntimament compromesa amb Déu. Com que "a Déu ningú l'ha vist mai", es feia present en el món a través d'aquells homes i dones

i d'altres realitats anomenades "sants".

Però amb Jesús de Natzaret i la seva genial intuïció que Déu és Amor i només Amor i que, en conseqüència, la seva única voluntat és la felicitat de l'home, aprenguérem que tots som sants. Perquè tots som fills.

Pau anomena "sants" a tots els membres de les comunitats cristianes. I sabem que no eren diferents de nosaltres!

QUÈ ÉS UN SANT?

Ido, direu, i Sant Francesc? I Santa Teresa? I Sor Francinaina? Son gent com tu i com jo?

Ben segur. Plens de defectes. I de virtuts. Esser sant no és cosa de defectes o de virtuts.

El que passa és que "sants" ho som tots perquè Déu ens estima i ens ofereix la possibilitat de fer de la nostra vida un testimoni de l'Amor. I així assolir la felicitat humana en la seva plenitud.

Però aquesta proposta del Déu-Amor es pot respondre de dues maneres: Acceptant-la i fent-la nostra. O rebutjant-la i cercant un altre estil de vida.

Som santes. Però hem de fer-nos sants. O millor: hem d'ajudar a Déu en la tasca de fer-nos els seus sants.

És a dir, el Sant -Sant Francesc, Sant Teresa, Sor Francinaina...- a partir de Jesús, es el responsable de l'Amor en el món. És l'home i la dona que tuden la seva vida perquè els altres puguin ésser més feliços. És la persona que orienta la seva acció a crear possibilitats pel Regne de Déu-Amor: Per això el sant és l'home compromès i la dona de la justícia, de la llibertat, de la pau, de la defensa ecològica. És l'home i la dona de la poesia que crea espais d'amor i de llibertat en el si de la societat.

Es una tasca difícil?

Tot el que és humanament -divinament- interessant és difícil! Alguna ho han conseguit.

Com? Fiant-se del Déu-Amor. No tenint por al fracàs. No cansant-se d'estimar. Malavetjant fer de la vida un do radical al més pobres, al que tenim aprop, sia quin sia el seu nom.

Sembla que Sor Francinaina ho va conseguir. Per que no tu i jo?

Saps? Si un dia faltassin els sants, seria com si desapareguessin els poetes, els artistes, els genis del món. Seria ben trist, no ho creus?

Teodor Suau Puig

mació d'atletes a qui la vida tracta amb duresa per carencies familiars i afectives.

Treball lent i difícil

Les oblates son conscients de l'aproximació a la dona marginada es la porta obligada per a l'enquatre. Per això, situar-se allà on elles treballen, viuen i sofreixen és fonamental. Des de la inserció és possible l'acollida, l'ajuda i l'acompanyament individualitzat, tractant de que la dona es senti escoltada, valorada i estimada.

El repte és estar present devora la dona que sofreix, de qualsevol edat, condició i circumstància en que es trobin.

La situació és difícil i dura; per això, visquent a devora elles, obrint-los la casa i establint una relació de proximitat es facilita el diàleg i la confiança, això tant difícil en la dona a qui la vida li ha donat solament rebuig. A partir d'això es més fàcil conèixer els seus problemes i mentalitzar-les sobre els seus drets i obligacions ciutadanes.

El treball és molt lent. No es tracta tant d'erradicar la prostitució, perquè no es possible, com d'acollir a aquestes persones i facilitar-los una promoció humana, de manera que sien elles mateixes les qui decidisquin i sien protagonistes de la seva pròpia vida des-

cubrint el que té de positiu. Tan sols valorant-se a si mateixes poden prendre opcions de llibertat. En una etapa posterior s'els fa prendre consciència com a col·lectiu perquè novament sien elles mateixes les qui assumeixin els seus drets i sien capaces d'agrupar-se.

Una dona que creu en la dona

L'Oblata és una dona que creu en la dona, i per això va al seu enquatre, l'acull, la promou, l'estima, l'entenyablement i la serveix. Per a ella, el servei és una actitud humana i evangèlica que afirma la grandesa de la dona pobre i marginada i denuncia als qui la instrumentalitzen, la maltracten i l'exploten.

L'Oblata aprenué d'Antònia de la Misericòrdia que la dona marginada i prostituida és un lloc privilegiat per viure i celebrar la misericòrdia entrenyable de Déu nostre Pare. Ell i el seu Crist son la garantia suprema de la seva grandesa com a sers humans, per això se identifiquen amb elles i celebren el sagrament de l'enquatre. És l'enorme força, la irresistible força que neix de la debilitat del pobre i de l'innocent.

Per això, perquè ho viu i ho sent en carn viva, l'Oblata elegix el servei com a camí d'alliberació personal i d'alliberació de la dona. És el seu cant a la vida i la seva forma de testimoniar que l'amor i la Ressurrecció son la Bona Nova del Regne.

Manuel Gómez Rios

PER APRENDRE A LLEGIR LA BIBLIA (3er)

Hauriem de començar diguent que la Bíblia no és exactament un tractat de història universal o història d'Israel.

El modo de procedir és més delicat, ja que si és cert que el llibre sagrat no preten informar-nos sobre el món de les ciències, si que preten en canvi, informar-nos sobre la història. És més encara, el distintiu de la religió d'Israel és ser una religió històrica (fonamentada en fets històrics) i la pretensió dels escrits bíblics resideix fonamentalment en afirmar la seva historicitat.

De quina història ens parla la Bíblia?

Una primera història podria ser aquesta. La Bíblia ens parla de la història de la humanitat. De fet els onze primers capítols del llibre del Gènesi tenen com a centre d'interès els grans temes de l'home: el seu origen, el seu destí, els seus projectes i fracassos... Però no és menys cert que l'horitzó històric de la Bíblia, geogràficament considerat, és molt reduït: sols contempla el món del Pròxim Orient (Egipte, Àsia-Babilònia, Persia, Grècia i Roma). Res diu de les altres civilitzacions contemporànies: de la Índia, la Xina, el Japó...

Així que si la Bíblia ens parla de la història de la humanitat, aquesta no és sinònim o equivalent de història universal. A l'Orient i a l'Occident, al Nord i al Sud de l'horitzó històric dels textos bíblics quedava molt de món no contemplat, ni per ventura conegut, per ells. La Bíblia ens parla, idò, de la història de l'home, però no de la història de tots els pobles.

És cert que aquests primers capítols del llibre del Gènesi ens donen certes indicacions sobre l'origen de les diverses races (cap.10), però sols per indicar que la història d'Israel està oberta a la història de la humanitat per un especial disseny de Déu. Endemés, el sistema de parentesc que s'utilitza per a dir-ho és discutible, historicament parlant. Ha de quedar clar, idò, l'horitzó del món bíblic: no és la història universal de l'home sino "lo" universal de la història de l'home.

Però inclús dins l'horitzó immediat el testimoni històric de la Bíblia és molt peculiar. Ens parla de l'estancia dels hebreus a Egipte, però no ens diu quan tengué lloc; descriu l'hostilitat del faraó respecte dels israelites, però no ens ha conservat el seu nom...

Tot això té una explicació comprensible. Quan Israel acomete la tasca de reconstruir la seva història -en l'època monàrquica- es troba desprovist d'informacions de primera mà respecte dels períodes més llunyans (època patriarcal, servitut a Egipte, exode...); els seus records eren fragmentaris, borrosos. I si

això no és un argument contra la veritat històrica dels mateixos, si que introdueix matitzacions a l'hora de valorar els relats.

El "pas del Mar Roig", per exemple (Ex.14), no és una descripció, puntual de l'aconteixement, sino una evocació idealitzada del mateix. No és una invenció del fet, però si una teologització del mateix. Una presentació molt més esquemàtica i sobria del període patriarcal i de la servitut i sortida d'Egipte la tenim a Dt.26,5-10:

"El meu pare era un arameu errant que baixà a Egipte, i va anar a refugiar-se allà quan encara enren pocs, però es va fer una nació gran, poderosa i numerosa. Els egipcis ens maltractaren i ens oprimiren i ens imposaren una servitut. Clamarem llavors a Yahwéh Déu dels nostres pares, i Yahwéh escolta la nostra veu; i vegé la nostra misèria, les nostres penalitats i la nostra opressió, i Yahwéh ens va treure d'Egipte amb mà forta i braç poderós en mig d'un gran terror, signes i prodigis. Ens va dur aquí i ens va donar aquesta terra".

Acostant-nos a períodes històrics més recents, com es la monarquia, no ens abandona la sorpresa al veure com valora Israel la seva història: sols l'interessa la seva perspectiva religiosa,

Omri (885-874) fou un gran sobirà, fundà a Samaria com capital del Regne del nord i encapçalà una important dinastia de la que es fan eco els anals assiris, però al llibre dels Reis, sols interessa la seva actitud a davant Déu:

"L'any trenta-ú d'Asà, rei de Judà, començà a regnar Omri sobre Israel, i reinà dotze anys. Reinà sis anys a Tirsà... Omri va fer el mal als ulls de Yahwéh i va ser pitjor que tots els qui el precediren. Va anar en tot pel camí de Jeroboam, fill de Nebat, i pel pecat que feu cometre a Israel irritant a Yahwéh, Déu d'Israel, amb els seus vans ídols.

La resta dels fets d'Omri, el que va fer i la seva força ¿no està escrit en llibre els Anals dels Reis d'Israel?" (1Re.16,23-27).

Per a valorar, idò, l'alcanc de la història bíblica també ha de quedar clar el punt de vista, el propòsit de l'autor.

Tot això ens adverteix que la Bíblia no és un tractat de història que poguem llegir sense una atenció particular. No conèixer això pot dur a una lectura incorrecte de la Sagrada Escri-tura.

Domingo Montero
Adapt. i Trad. de Nadal Trias

Davant aquesta situació d'injustícia

En el moment concret en que vivim, es dona un clar contrast entre l'afirmació que es repeteix insistentment de que s'està produint una recuperació econòmica i la realitat que viu el món obrer. És cert que l'economia espanyola està cresquent. D'una forma notable, endemés. Però també ho és cert que els treballadors viuen una situació marcada per aspectes com:

- Un gran atur estructural afecta entorn de 3.000.000 de treballadors.

- La cobertura social dels aturats, encara que ha crescut en números absoluts, ha passat de cobrir el 47% dels aturats a tan sols el 29%.

- La precarització del treball és una realitat creixent. La immensa majoria dels llocs de feina que es creen són temporals. Actualment, el 25% dels ocupats en empreses privades són temporals.

- En el seu conjunt, les rentes salarials han perdut 5 punts respecte del IPCF en els darrers deu anys, i el salari mínim interprofessional, del que depenen molts de treballadors, ha perdut en un període semblant, 15 punts respecte del IPC.

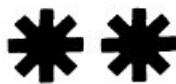
- Parescuda trajectòria han seguit les pensions mínimes. Actualment, més de 4'5 milions de pensionistes cobren per davall del salari mínim interprofessional.

Des de la nostra fe en Déu, des del Projecte de Déu Pare que implica justícia, fraternitat, solidaritat i servici, i des del nostre compartir el sufriment de Crist que percebem en les cares de tantes de persones, l'anàlisi que realitzam ens du a manifestar algunes conviccions:

- Que el món obrer viu una profunda situació de injustícia,

Davant la situació de conflicte social que viu el nostre país, nou col·lectius de militància cristiana feren una declaració conjunta, de la que reproduïm alguns paràgrafs. Són els seus firmants:

Germandat Obrera d'Acció Catòlica, Joves de A.C., Juventud Obrera C., Juventud Estudiant C., Dones de A.C., Dones Treballadores de A.C., Moviment Junior i Cristians en l'Ensenyança.

L'economia espanyola creix al mateix ritme que creixen els pobres i augmenta la misèria.

que està essent accentuada per les polítiques econòmiques que s'han vengut practicant. No podem acceptar que es mantengui aquesta situació.

- Explicatament denunciem la immoralitat d'aquest sistema econòmic, perquè la seva lògica està fonamentada en la concentració de més riquesa en poques mans, a costa dels sacrificis, i fins i tot de la pobresa extrema, d'amplis sectors.

- Que davant aquesta situació descrita, és lícit i lògic que els organitzacions obreres plantegin les justes reivindicacions dels treballadors, i acudisquin per això a totes les formes que legalment estan previstes, inclosa la vaga.

- Que les organitzacions obreres tenen un repte molt important que han d'abordar si no volen frustrar les aspiracions del món obrer, anar construint plataformes permanents d'unitat, el foment del real protagonisme dels treballadors, el foment de la consciència de la seva dignitat, l'atenció fonamental als problemes i necessitats dels més pobres

Finalment, volem fer una crida a l'esperança. La nostra fe cristiana ens du a afirmar que la història present no està tancada en si mateixa i condemnada al fracàs, sino oberta al Regne de Déu. Aquesta esperança ha de ser activa. Com diu Joan Pau II a la seva Encíclica "La Preocupació Social": "Per tant, no es justifiquen ni la desesperació ni el pessimisme, ni la passivitat. Encara que amb tristesa, cal dir que, així com es pot pecar per egoisme, per afany de ganància exagerada i de poder, es pot faltar també per por, indecisió i, en el fons, per covardia".

**MINYO,
INFANT,
ESPORT**

CARNET
JOVE

TONER

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

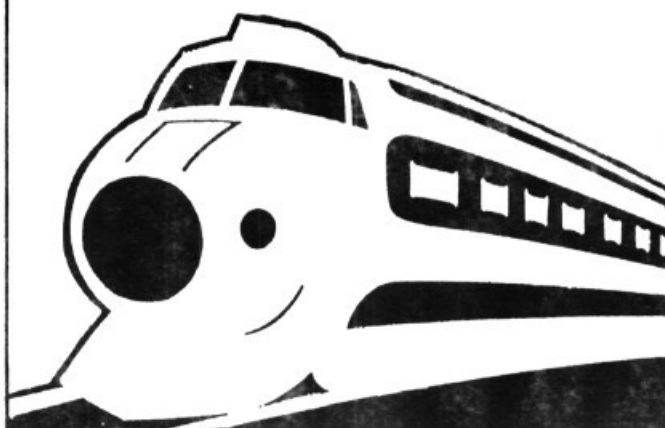
**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

**BANCO
BILBAO
VIZCAYA**

S'ESTACIO

PUB AMB VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

SANTA EUGÈNIA

**FORN
CA'N QÜEC**

ESPECIALITAT:
ENSAÏMADES I PASTISSOS

POLLASTRES A L'AST

Telèfon: 14 02 14

C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA

cionisme anímic. Els subjectes que opten per aquesta variant es vanaglorien de les seves crisis anímiques i cerquen l'aureola del sufriment. És com si disfrutassin tirant-se fums al cap. En el fons, pareix que diuen als altres: "Mira com sufresc. Però per molt que t'empenyis en consolar-me, som impermeable al consol, perquè no crec en l'amor ni en l'amistat. Sempre em veuràs sufrint. I d'aquest sufriment constant en sou culpables tu i els altres, perquè no m'estimau d'una forma sincera i absoluta.

5. Forma sobrecompensada

En la forma sobrecompensada, el complex de abandono es manifesta en actituds de intensa participació, de recerca exagerada d'afecte, d'activitats desbordants de provocació d'amor. En lloc de cercar "la mare ideal", el subjecte s'erigeix en mare ideal d'altres, es dona, es sacrifica, s'entrega en l'esperança d'obtenir amor a canvi.

MANIFESTACIONS SEGONS EL TIPUS DE FAMÍLIA

1. Família quarter

Característiques d'aquest tipus serien: rigidesa paterna, controls omnipresents, disciplina exterior, ordre costat el que costat, sanció com a resposta a l'equivocació, por en lloc de

Existeixen tres tipus de cases amb influències nefastes:

- la família QUARTER
- la família NIU
- la família HOTEL

tendresa.

En un ambient d'aquests, el complex de abandono es manifesta per una timidesa excessiva, introversió morbosa, obediència perfecta, però carregada de ressentiment, sensació de ser un número dins el complex familiar, automatisme com norma d'acció, soletat camuflada sols pel fet de marcar el pas devora els altres, eficàcia personal notable, però famolenca de valoració i reconeixement per part dels altres.

2. Família niu

A la família niu, el complex de abandono apareixerà amb les

característiques que segueixen: desconfiança de les manifestacions afectives com si fossin falses i superficials, sospita de que els pares tracten d'aconseguir beneficis amb tant d'afecte morbós i aferradís, sensació de que hi ha molt de retenció per part dels pares i poc d'autèntic amor, reflexions sobre l'exces de sentimentalisme en els pares i la carència d'autèntic sacrifici per als fills, tendència a exercir de "mare ideal" amb algun germa menor per així entrar en el joc i aconseguir algun afecte sincer.

3. Família hotel

Es podria definir la família hotel amb els següents trets: relacions superficials, contactes escassos i precipitats, cortesia pròpia d'hostes per atzar, pura conveniència personal, independència absoluta d'uns membres respecte dels altres.

Aquest tipus de família és un brou de cultiu excel·lent per a la germinació del complex de abandono. Les reflexions pròpies d'un nin en aquest ambient no poden ser sino aquestes: "a ningú li import el més mínim", "cadascu a a lo seu", "no existesc per als demés", "els meus problemes les m'he d'empassar jo tot sol".

SÍNDROME DE POSTERGACIÓ

Hi ha un conjunt de símptomes compartamentals que conformen el que es diu el síndrome de postergació. En el fons, el síndrome de postergació no es sino un subproducte del complex de abandono. Però com que ocorre, en molt d'adults, és la forma més típica de manifestar-se el dit complex, pot ésser interessant definir-lo un poc nitidament.

El fonament d'aquest síndrome de postergació el constitueix l'ansia d'obtenir el més possible. No solament es desitja, s'exigeix. Exigir és el tret més dominant d'aquestes persones. Per això, els caràcters possessius tenen una gran tendència a sentir-se postergats.

El "fer-se valer" cobra formes malaltisses. El subjecte amb complex de postergació vigila gelosament tots els seus foros i drets i sofreix excessivament per la més mínima lesió, real o imaginària. És desconfiat, vigila constantment els avanços i èxits dels altres comparant-los amb els propis. Enveja, odi i ressentiment son les conseqüències

naturals. Estam a l'escaló inicial per a la mania persecutòria.

Aquest tipus de persones desenvolupen una habilitat especial en arguir, solen ésser excel·lents dialectics i necessiten provar que sempre tenen raó. Però, per altra banda, les manca objectivitat i tenen una forta propensió a judicis unilaterals: veuen sols el que les interessa veure.

La persona amb complex de postergació és pessimista per naturalesa: vaticina tot lo pitjor (complex de Casandra) i si els seus vaticinis es compleixen disfruta dient "ho veis com ja tenia raó?". En les seves apreciacions dels demés, es guia sempre pel lema "pensa malament i endevinaràs".

El complex de abandono és la certesa que senten alguns que senten que son rebujats, deixats a un costat, no valorats ni estimats per ningú.

En el fons, és un ser amargat i per això incapaç d'establir relacions d'amistat. Tota la seva xerxa de relacions és una xerxa d'hostilitats. En constant actitud defensiva, es desconfia radical. Freqüentment acusa a una persona determinada de mal voler i no hi ha manera de convencer-lo del contrari.

El sentiment d'alegria li és ben aliè. Dominat per una insatisfacció sempiterna, sols cerca el seu propi profit. En el fons anhela l'amor, però tota la seva conducta provoca el desprendiment dels altres.

I és que sempre serà ver allò de que per a rebre amor primer hi ha que donar-lo. No hi ha metode més ràpid de quedar-se totsol que anar captant afecte a dreta i esquerra. Deixem que entri dins nosaltres la frase de Kirkegaard: "La porta de la felicitat sempre s'obri cap a defora, el qui s'empenya en obrir-la cap a dins, el que fa es tancar-la".

Alfonso López Caballero
Adap. i trad. de Nadal Trias.

Demani el que demani, el S.I.A.C. sempre respon. **900-321-321**

El S.I.A.C. és un Servei Administratiu dedicat a la informació i assistència al ciutadà amb la finalitat primordial de propiciar un contacte més fluid i àgil entre l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els ciutadans.

El S.I.A.C. té com a objectius, segons el seu Decret de creació, els següents:

- Informar als ciutadans sobre els fins, competències i actuacions de la C.A.I.B. i els seus organismes administratius.
- Proposar i aplicar mètodes per a millorar la comunicació entre l'Administració Autònoma i els ciutadans especialment sobre coordinació i simplificació dels mitjans a utilitzar, incloent-hi la finestra única.

- Rebre, estudiar i fomentar les iniciatives del personal i del públic en general per tal de millorar el funcionament administratiu de la C.A.I.B.

- Rebre i

canalitzar queixes i reclamacions sobre el funcionament administratiu de la C.A.I.B.

- Col·laborar amb altres institucions públiques i privades per una millor informació dels ciutadans.
- Informació administrativa i d'interès pels ciutadans.

- Recollida de suggeriments sobre el funcionament administratiu de la C.A.I.B. i tramitació dels mateixos.
- Recollida i tramitació de les queixes que es puguin presentar sobre el funcionament de l'Administració de la C.A.I.B.
Es podrà sol·licitar per qualsevol mitjà, oral o escrit.

La resposta es produirà d'acord amb el mecanisme següent:

- Si el S.I.A.C. té la resposta al seu banc de dades, resposta immediata a preguntes orals o en 24 hores a preguntes escrites.
- Si el S.I.A.C. ha de consultar la resposta a altres organismes: resposta en cinc dies.
- Si la naturalesa de la pregunta aconsella una entrevista del ciutadà amb el responsable del tema consultat, es concertarà.
- S'han de presentar per escrit amb clara especificació de les dades del formulant. No es tramitarà cap suggeriment presentat anònimament.
- Els suggeriments es traslladaran a l'organisme afectat que haurà de donar resposta al S.I.A.C. sobre ella, i el S.I.A.C. comunicarà la resposta a l'interessat.
- S'han de presentar per escrit amb clara especificació de les dades del formulant. No es tramitarà cap queixa anònima.
- En el termini d'un mes, el S.I.A.C. donarà al formulant les explicacions que pertocuin.

Horari: Dilluns a divendres 8'30 a 14'30
Dissabtes 9'30 a 13'00

Tel. 900-32 13 21 - trucada gratuïta.
Per altres dies i hores
hi ha un contestador automàtic.

Pça. Drassanas 4 - Baixos
Palma de Mallorca

NOM I EDAT

Rosa Camps Barrios, 11 anys

CURS?

6è EGB.

D'ON TE DIUEN?

De ca Na Nati

SIGNE ASTROLÒGIC?

Lleó

SOL O LLUNA?

Sol

NIT O DIA

Dia

SALUT, DINERS O AMOR?

Salut

LA MILLOR PELLÍCULA?

Bicffut y los Henderson

TIPO DE MÚSICA?

Acid Hause

EL TEU PLAT PREFERIT?

Espaguetti

I MENYS?

Bollit

ASSIGNATURA PREFERIDA

Matemàtiques

I MENYS?

Català

MOTO O COTXE?

Moto

QUIN ESPORT PRACTIQUES?

Ciclisme

MODO DE VIATJAR?

Avió

L'ARTICLE QUE MÉS T'AGRADA DE LA REVISTA?

Mini-Entrevista: Perquè hi rig.

I MENYS?

Res. Tot m'agrada.

QUINA FESTA T'AGRADA MÉS?

Sant Antoni

QUINA HA ESTAT LA PREGUNTA QUE MÉS T'HA AGRADAT? PER QUÈ?

La 9ª. Perquè m'agrada la música.

Miniperiodistes:
Josep M. Casellas
Tomeu Parets
Toni Amengual

DEMOGRAFIA

NEIXAMENTS:

11-maig-1989

Patricia Eslava Tramullas
filla de José Angel i Coloma

Enhorabona a la nina i als seus pares!

CASAMENTS:

6-maig-1989

Gabriel Coll Isern amb
Catalina Thomas Sureda Cañellas

14-maig-1989

Pep Juan Cañellas amb
Benita Cirer Roca.

Tot sia enhorabona!

DEFUNCIONS:

1-6-1989

Gabriel Santandreu Coll (58 anys)

2-6-1989

Gabriel Mulet Bibiloni (73 anys)

Que sieu al Cel!

ASSOCIACIÓ MESTRESSES DE CASA

Resum de Conferència de D. Llorenç Tous

Don Llorenç Tous, el passat dilluns dia 8 de maig mos va fer una exposició molt bona de vivències seves en relació a la pobresa i les benaurances.

Mos explicà les diferències entre el concepte clàssic i el concepte viu, actual, de cada dia de les benaurances.

Així com la importància del compartir, del ser solidaris, de comprometre's amb els pobres que trobam cada dia pel carrer,

Amb referència la injustícia social, als marginats, mos demana que no siguem indiferents: "Deu no vol la misèria en el món, perquè no hi hagi misèria s'ha de compartir, compartir fa feliç al qui dona i dignifica al pobre que reb".

R. i F.

F. LISZT

Franz Liszt neix a Hungria el 22 d'octubre de 1811. Va ser el seu pare qui li va inculcar el seu amor a la música (ell era una gran aficionat). Liszt va ser un "nin prodigi", als sis anys ja es podien apreciar les seves qualitats musicals, però va ser als nou, a causa d'un concert que entusiasma a tot l'auditori, que reb una beca per ampliar estudis de piano i composició a Viena, aquí estudia amb Czerny i amb Salieri.

Als catorze anys Liszt i la seva família abandonen Viena i es traslladen a París. No va ser acceptat en el Conservatori, la "causa" va ser que era una nin prodigi (desgraciadament en aquella ocasió). Encara que molt aviat l'alta societat francesa li obria les portes, convertint-lo en el seu nin mimat.

Liszt no només té un inmens talent de virtuós, també interpreta una música admirable de Beethoven fins a Schuman, passant per les seves pròpies obres.

Creia apassionadament en Déu, i aquesta fe l'acompanyaria tota la seva vida. Als desset anys el seu pare l'ha de convèncer de que abandoni la idea de fer-se sacerdot.

Poc temps després moria el seu pare, Liszt es converteix en cap de família i per poder-la treure endavant es dedica a donar classes.

El 1834 coneix a la comtessa d'Agoult, s'inicia un idili apassionat i sincer que va ser bastant beneficiós pel seu art. D'aquesta unió nasqueren tres fills, entre ells Cosima, que es casaria amb R. Wagner. Però, el 1840 Liszt decideix tornar a la seva vida de música solitari. Viatja a Roma, Leipzig, Rússia... A

Austria i Alemanya treballa per recaudar diners per erigir un monument de Beethoven a Bonn.

Retorna després a la seva Hungria natal. El 1847 quan estava de gira artística per Rússia coneix la princesa Carolina Layir Wittgenstein, ella li fa comprendre el seu verdader destí, i el va animar a retirar-se del món i a treballar a l'ombra dedicant-se a les composicions. Son uns anys de plenitud pel compositor.

Un altre fet important es suma al trascendental camí que ja havia donat a la seva vida la seva amistat amb Wagner, a qui tragué de conflictes econòmics, va ser la seva llarga i entranyable amistat que va estimular a tots dos a la seva feina creadora. Anys més tard, Wagner es casaria amb la seva filla Cosima.

Liszt té moltes ocupacions oficials, també es dedica a escriure estudis sobre obres de grans músics, al mateix temps que dona cursos d'interpretació públics i gratuïts.

Però la ciutat de Weimar paga amb ingratitud a causa de les enveges que suscita la fama de Liszt. Llavors, desenganat i trist, decideix intallar-se a Roma: era el 1861.

Franz Liszt agonitzava a Bayreuth el 31 de juliol de 1886. La seva filla Cosima pogué sentir com el seu pare pronunciava una paraula "Tristan". No digué res més, però en aquella paraula quedava resumida tota la seva vida.

Entre les obres a destacar trobam els seus Nocturns ("Somnis d'Amor"), Rapsodies, dances i marxas, sonates i grans estudis.

Mª Magdalena Perelló

*El mestre es concentra.
Acaricia el piano.*

Pianissimo.

*Profunditat.
Sentiment trágic.*

*La memòria de la joventut,
de l'amor...*

*Un sentiment tempestuós;
el piano es queixa.*

*Tempesta d'aplaudiments,
s'aixeca i sonriu.*

SA LLONJA

Sa Llotja és una de les construccions d'arquitectura civil gòtica més importants d'Europa. Era la seu del Col·legi de la Mercaderia (associació de mercaders). La Mercaderia fou fonamental per al desenvolupament econòmic, social i cultural de l'illa.

La història de la seva construcció es remunta a l'any 1426, poc després de la Conquesta, quan Jaume I concedí un terreny perquè es construís una Llotja perquè es reunissin els mercaders.

L'any 1409 el rei concedí als mercaders el privilegi de cobrar un impost sobre mercaderies per millorar el comerç de l'illa i el sobrant devia destinar-se a la construcció d'una Llotja. El Col·legi de la Mercaderia encarrega el projecte i la construcció la mestre picapadrer Guillem Sagrera.

Aquest arquitecte i constructor, havia nat a Felanitx dins una família de picapadrers. Va treballar amb el seu pare al Portal del Mirador de la Catedral.

Va marxar al Rosselló on treballà en diverses obres, va tornar a Mallorca devers 1420 per ésser mestre major de les obres de la Seu.

El contracte per la Construcció de la Llotja amb la Mercaderia es va signar l'any 1426.

L'edifici és de planta rectangular amb una única gran sala interior coberta amb volta de creuaria. La sala està dividida en dotze trams suportats per sis pilars de base circular i desenvolupament helicoidal d'aresta. L'efecte és de sis palmeres gegantines, elegantíssimes, que generen la sostrada.

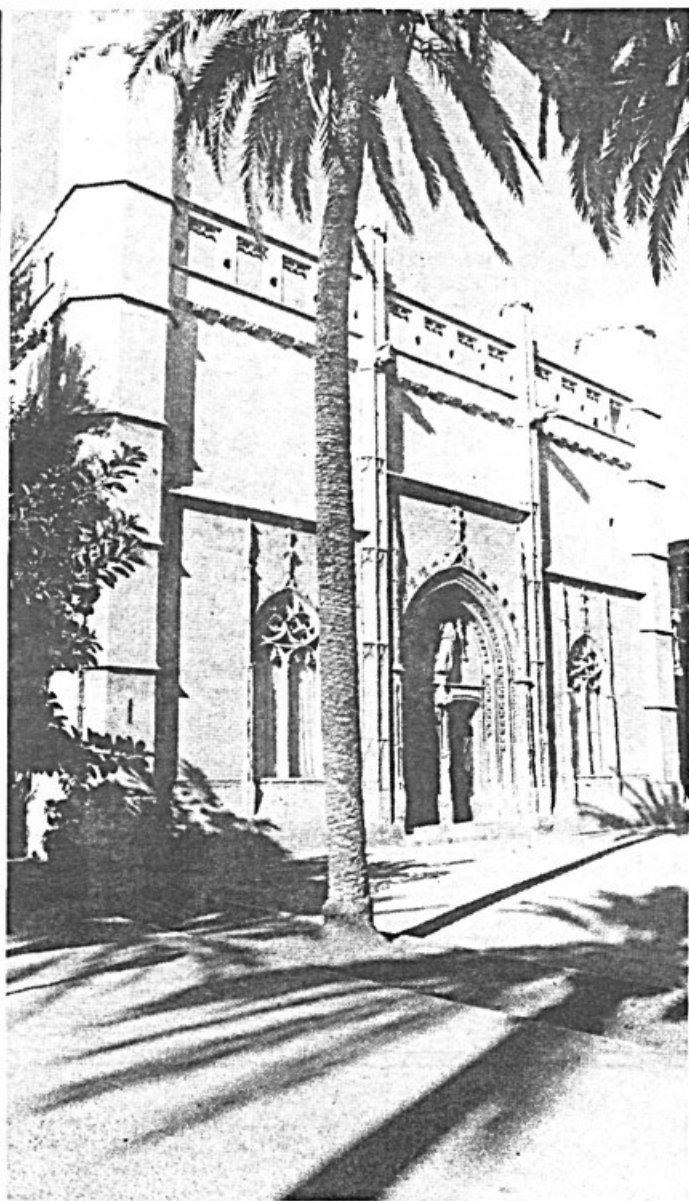
L'exterior és un gran joc de rectangles, amb ogives per a les obertures, formes flamígeres calades als finestrals i quatre torretes semioctogonals a les cantonades.

La escultura més coneguda de Guillem Sagrera i de l'art mallorquí es troba sobre el timpà del portal que mira l'Almudaina, es tracta de l'Àngel Custodi, patró de la mercaderia. Aquesta escultura es per si mateixa tot un resum de l'art medieval mallorquí, de les seves influències i característiques. Amb el temps l'Àngel Custodi s'ha convertit en símbol i representació de Mallorca.

Sagrera marxà a Nàpols, abandonant les obres de la Llotja, on hi deixà alguns deixebles que conclouren l'obra, sempre seguint les directrius del mestre Guillem.

En el seu conjunt la Llotja és la síntesis del gòtic a Mallorca conceptualment assenyalant l'entrada de l'esperit burguès i del Renaixement.

M^aEugènia Pou Mulet

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

telèfon 62 02 60. C/J.Ant.12

07142 SANTA EUGÈNIA

Mallorca (Balears)

LAS VARICES

Val

¿QUE SON LAS VARICES?

Las varices son venas engrosadas e hinchadas, halladas sobretodo en la parte alta de las pantorrillas, los muslos y el area anal donde se llaman hemorroides.

Resultan de un "fallo mecánico" de las válvulas contenidas dentro de las venas despues de depositar sus nutritivos a través de los capilares, para volver al corazón. Desde los pies y entre las piernas, la sangre se mueve hacia arriba, y cada vez que el corazón bombea las válvulas de las venas se abren, y cada vez que el corazón relaja esas válvulas se cierran, previniendo el reflujo, ya que la circulación de las piernas vuelve al corazón en contra de la gravedad. De un esfuerzo prolongado en las válvulas resulta la pérdida de su función. Cuando esto ocurre, la sangre se estanca en las venas causando una hinchazón, que en su turno provoca una pérdida de la elasticidad y utilidad de las venas.

SINTOMAS DE VARICES

- + Dolores mudos o calambres agudos en pantorrillas.
- + Pesadez de piernas, hinchazón o quemazón en la piel sobre areas donde se estan formando, o ya hay, varices.
- + Hormigueo en las piernas, especialmente despues de la inactividad.

CAUSAS

Apesar de que influye bastante el factor hereditario, aquellas mujeres que llevan botas altas continuamente en invierno, o pantalón o vaqueros apretados, "bodies" de lenceria, o se sientan con las piernas cruzadas son las primeras candidatas a desarrollar varices. También contribuye el café, los dulces y chocolates, el fumar, dieta pobre, poco ejercicio físico, sobrepeso, todo lo que

restringe el movimiento o aprieta la parte pélvica o abdominal.

TU DIETA

Robert May, un especialista austriaco en cirugía y problemas circulatorios, insiste en que para prevenir las varices hay que comer ensaladas crudas a diario, además de verduras, patatas sin pelar, y tomar dos o tres cucharadas de germen de trigo diarios. "Debe eliminar toda clase de alimento procesado y refinado. Debe comer sus verduras crudas en lo que puede, o en su estado mas cerca a lo natural posible." dice el Dr. May. La clave de este manejo dietario esta en prevenir el cuerpo con mucha fibra natural, comiendo muchas frutas frescas también, o verduras poco cocidas. Los granos enteros de los cereales son excelentes.

De gran beneficio vascular son también los pescados con el atún enlatado en agua (no en aceite), merluza, bacalao, rodaballo, lenguados; y los que ayudan a bajar la tasa del colesterol: el salmón, caballa, arenques, truchas y sábalos.

EJERCICIO

Un programa regular de ejercicios de estiramientos y flexibilidad contribuye en gran manera a prevenir las varices. El aeróbico no sólo sirve para tonificar los musculos, y sus venas sino que fortalece el corazón que repercute en un beneficio circulatorio general.

Deportes a practicar: Caminar, 1 o 2 horas diarias a marcha apretada

Patinaje.

Baile.

Ciclismo (y bici estática)

Natación (excelente)

Tenis.

Así que ya lo saben señoras, este verano, a nadar en la piscina!

Bar ~ Restaurant CA'N PUCETA

Ctra.Vella de Sineu. Qm.15'500
telèfon 14 01 58

Ses Olleries
SANTA EUGÈNIA

- SOLUCIONS AL MES PASAT:

SOPA DE LLETRES = MAPA, AULA, PATIO, SILLA, FUENTE, GIMNASIO, PUPITRE, PIZARRA,

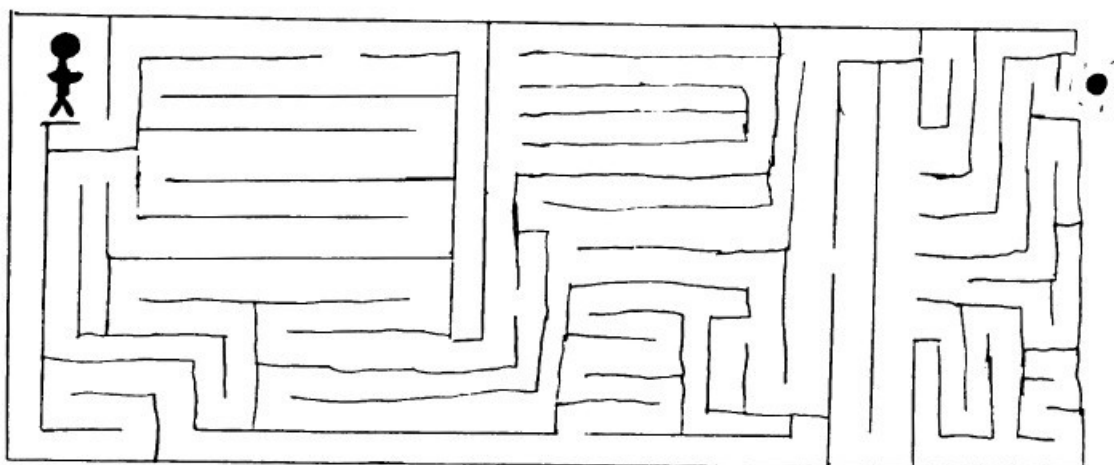
ENDEVINAIA = LA JARRA

JEROGLIFIC =

TA	TI
TE	TU
↓	
+	

 FALTA TO I AMA + FA TONÀS

- LABERINT:

- SOPA DE LLETRES EN "CASTELLÀ":

A	M	I	E	D	A	D	A	L	E	J
P	A	N	D	I	A	R	O	Y	A	H
U	A	P	B	N	I	A	C	O	N	E
L	Q	U	U	D	U	I	S	T	A	U
G	D	L	O	I	E	L	M	U	N	Q
A	A	G	D	C	O	I	D	E	M	I
R	N	A	M	E	Ñ	I	Q	U	E	Ñ
O	U	R	Y	Y	O	A	U	N	D	E
N	L	O	H	E	C	I	D	N	I	M
E	A	H	E	C	H	O	N	A	O	D
A	R	M	E	M	O	R	A	B	L	E

SOLUCIONS

EL MES
QUE VÉ.

DUES VEGADES
ELS NOMS
DELS CINC
DITS.

JULIÁN
Y
GUILLERMO

5^a
EGB.

